اُتم هستي

ڊاڪٽر نرنجن دوداڻي، باسٽن، آمريڪا

ڀارت ۾ ورهاڱي ڪري ورهين تائين سنڌي هندو جاتي مانسڪ سُن ۾ رهي هُئي ۽ اجان تائين بہ اُن سالن مان نجات ڪانہ پاتي اٿائين. وطن کان وڇوڙو، مال ملڪيت ڇنجي وڃڻ، دُرگهٽنا جي حيراني، اَٿر آئينده، نئين وارث سيني کي مونجهاري ۾ وجهي ڇڏيو هو ۽ اجان بہ اُن دل ڏهلائيندڙ فضا منجهان سنڌي پاڻ ڪڍائي ڪونہ سگهيا آهن. اهڙي ماحول ۾ سنڌي ٻولي، سنڌيت کي برقرار رکڻ لاءِ موجوده شاعرن ۽ ساهتڪارن سان گڏ ڪي نوان دل وارا ليکڪ شاعر پڻ اُڀريا جن سنڌي شناخت کي سالم رکڻ جا جتن ڪيا، اُن سمي لکڻ لاءِ وقت ڪڍڻ ۽ پاڻ ۾ گڏجاڻيون ڪرڻ، گذاري جي مشڪلاتن هوندي، وڏا فاصلا طيءِ ڪرڻ لاءِ جُريت گهربي هئي. نون ليکڪن کي پاڻکن اڳيان پيش ڪرڻ جو ذمو کڻڻ وڏي همٿ وارن جو ڪم هئو. اهڙن ڳاڻ ڳڻيل ڇپائيندڙن ۾ اُتم ٻين کان اڳرو هُيو. پاڻ ليکڪ هئو تہ ٻين ليکڪن شاعرن جي ڏکيائين جو احساس پڻ هُيس. مالي ڪمزورين هوندي بہ هن دلدار وِت آهر سنڌي ساهت لاءِ فرض نڀايو جنهن لاءِ هُن سيني سنڌين جو دادا لهڻو. اسان اُن دوست دلبر لاءِ دعائون ٿا گهُرون.

هر سماج جڏهن بہ مشڪلاتن ۾ مُبتلا ٿئي ٿو انهيءَ کي دور ڪرڻ لاءِ ڪي فرد جاڳن ٿا. صحتمند سماج ليکڪ، شاعر، ساهتڪار پئدا ٿِي ڪري جي مشڪلات

ڪي دور ڪرڻ جا وسيلا ڳولهجن. اُتم انهيءَ ڏس ۾ ڀرپور ڪوششون شروع ڪيون، ’نئين دنيا‘ ڇپائيندو رهيو، لکڻيون قائم رکيون ۽ ٻين ڪي همٿائڻ جو سلسلو قائم رکيو. ڦٽندڙ شاعرن، ليکڪن کي مخزن ۾ ڇپائي اُتساهه ڏيکيو. نئين ليکڪ لاءِ ان کان وڏيڪ خوشيءَ جو باعث ڪونهي. ’نئين دنيا‘ جو ذريعو ميسر ڪري هُن ساهتڪارن جو شان بُلند ڪيو. اُتم اهو ڪاريه اُتم طرح نڀايو.

اُتم کي جوشيلو ۽ تکِي قلم وارو ليکڪو ويو آهي. اُن ۾ شڪ ڪونهي ته سندس طنز سمالوچنا سدائين قابل قدر هوندي آهي. اهڙيءَ طرح اُتم سندي ساهت کي مٿاهين سطح تي پهچايو آهي. آشا آهي ته ايندڙ ساهتڪار اِها ادِ قائم رکندا. سندي کي اجان به ڏکين ڏولائن مان گذرڻو پوندو، جنهن لاءِ ٻوليءَ کي اُتم جهڙن سونهن جي اجان به درڪار رهندي. اُتم توکي سلام !